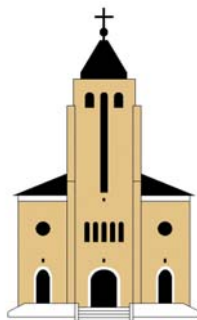

MUSTÁRMAG

Budapest-Pestszentlőrinc-Szemeretelepi Szent István Király Plébánia

ALAPÍTVÁ: 1992 • 2009/6. SZÁM • SZEPTEMBER 27.

ÉLETRENDEZÉS – IMA – HITOKTATÁS

Nemrég a kerületi paptestvérekkel Pannonhalmán voltunk az ezeréves Ben-cés apátságban. Este sokáig beszélgettünk az egyik szerzetes atyával. Szó került arról, hogy sokan érkeznek hozzájuk lelkigyakorlatokra, olyanok, akik rendezni szeretnék életüket. Ahhoz, hogy ez sikerüljön, egyfajta fordulatra van szükség. A mai ember ugyanis – sokszor mi magunk, keresztények is – az imát egy végrehajtandó feladatnak gondolja el, amire időt kell szánni. Olyan feladatnak, ami egy a sok más feladatunk közül. Feladatnak, amit valahogy bele kell passzítani szűkösre szabott időnkbe, a meglevő napi dolgaink mellé. A fordulat abban áll, hogy rájövünk, az ima sokkal inkább életünk alapszöve-te, hiszen istenkapcsolatunkból nyerünk erőt a napi feladataink elvégzéséhez. Istentől jövő szeretettel itatódik át minden munkánk, fényt s iránymutatást kapunk, ha Istentől élő emberré válunk.

A szeptemberben újra elkezdett hittanokkal, katekézissel is egyfajta élet-rendezés a célunk. Ismerjük fel, hogy Krisztus „*az út az igazság és az élet*” (Jn 14,6). Azonosuljunk vele, Rá építsük életünk, mindennapjainkban Ő hassa át Szentlelkével gondolatainkat, cselekedeteinket. II. János Pál pápa egyik apostoli buzdítása szépen fogalmazza meg ezt: „*a hitoktatás végső ál-lomása nemcsak az, hogy valaki elérkezik Krisztushoz, hanem közösségre is léphet Vele, sőt egészen bensőséges kapcsolatba kerülhet az Úrral. Mert csak Ő, Jézus Krisztus képes rá, hogy az embert a Szentlélekben eljuttassa az Atya szeretetére, és részt adjon a Szentháromság életéből.*” (Cat. Trad. I/5.)

C. Zs.

AZ EVANGÉLIUMOK – II. RÉSZ

SZENT MÁRK EVANGÉLIUMA

A Szentírásban a második, valójában az első leírt evangélium. Márk pogányokból kereszténnyé lett olvasóknak szánta a művét. Célja az volt, hogy elmondja: Jézus a Krisztus, a Fölkent, a rég várt Messiás. Az evangélium a 70-es években keletkezett, amikor a római híveken félelem, zavartottság uralkodott. Nőró 64-ben a keresztényekre fogta Róma felgyújtását, és ezzel kezdetét vette a véres keresztényüldözés. Szent Pétert és Pált kivégezték, Jeruzsálemet lerombolták, Szent Jakabot megölték.

Ebben a helyzetben akart az evangélista hitet, bátorítást adni olvasóinak.

Az evangéliumból megtudjuk, hogy az apostolok nem egyik napról a másikra jutottak el arra a meggyőződésre, hogy Jézus a Krisztus. Péter vallomása az, amikor nyilvánvalóvá válik a titok. Az Úr kérdésére

– „hát ti kinek tartotok engem?” – így válaszol: „Te vagy a Messiás.”

Az evangélium második fele Jézus szenvedésére irányul. Meg akarja értetni olvasóival, hogy Jézus a kereszten is az Isten fia, aki Isten terve szerint vállalta a szenvedést. Ezt is egy vallomás nyilatkoztatja ki, amikor a pogány százados felkiált a keresztlátó alatt: „Ez az ember valóban az Isten fia volt!”

Jézus csodái, és gyógyítási után apostolaitól hallgatást kér, ami addig érvényes, „amíg az Ember fia föl nem támad” A csodák kevésnek bizonyulnak, csak a húsvéti eseményekben tárul fel az apostolok előtt a Messiás-titok, mely Jézus kilétét felfedi.

Márk írásában gyakoriak az ördögűzések. Ördögtől megszállott ember, betegség lelke, tisztátalan lélek. Akkoriban az orvostudomány gyerekcipőben járt, sok betegség okát a gonosz hatalmában látták. Jézus üzenete azonban az, hogy a sátn fölötti győzelme nem lehet kétséges. Benne elérkezett az Isten országa, mely erősebb, mint a gonosz.

A hal őskeresztény jelkép. A görög hal szó mozaikszóként értelmezve majdnem azonos Márk evangéliumának első mondatával:

Iészousz	Khrisztosz	Theou	Hüiosz	Szótér
Jézus	Krisztus	Isten	Fia	Megváltó

D. M.

OKTÓBER

Október hagyományos magyar neve Mindenszentek hava. Jeles nap a hónapban Szűz Mária, Magyarok Nagyasszonya, Magyarok főpatronája ünnepe. Szent István király halála előtt országát Szűz Mária oltalmába helyezte.

A hónap jeles szentje **Boldog Mór püspök**. Mór pécsi püspökről nem maradt ránk legenda. Ami keveset életéről tudunk, azt több irodalmi emlékből és az általa írt Szent András és Benedek vértanúk életrajzából ismerjük.

A hagyomány szerint magyar szülőtől született 1000 körül. Szent András és Benedek legendájában írja magáról, hogy Szent István uralkodása elején iskolás gyermek volt Szent Márton hegyén, a mai Pannonhalmán. 1030 körül már a kolostor apátja volt, ekkortájt történhetett a király és Szent Imre herceg nevezetes látogatása, mely után 1036-ban a király kívánságára a kolostor magányából a pécsi püspökség élére került.

A következő évtizedekben néhány okiratban még fel-felbukkan a neve. Egyike volt a három püspöknek, akik Endrét 1046-ban megkoronázták.

1055-ben tanúként aláírta a tihanyi alapítólevelet, melyben Endre újabb bencés apátságot alapított. 1064 húsvétján a pécsi püspöki székvárosban békült ki egymással Géza herceg és a gyermek Salamon király. Mór püspök nem sokkal ezután, első magyar íróként – természetesen latinul – meg-

írja András és Benedek szent remeték életét. 1070 körül halt meg, feltehetőleg Pécsen.

Évszázadokon keresztül történő folyamatos tisztelete eredményeként a Szentszék 1848. július 22-én hivatalosan is boldoggá avatta. IX Pius pápa írja róla a jóváhagyó bullában: „Életének nyilvánvaló szentsége halálától fogva méltán részesült a hívek részéről nyilvános egyházi tiszteletben: bár a régi kort sok homály fedi, bár az országot ért sok csapás folytán a régi magyar egyház emlékei csaknem mind hiányoznak, a

történelemből és a hagyományokból ennyi világos. Azt pedig, hogy a tisztelet mindmáig fennállt, bizonyítja mindazoknak az íróknak egybehangzó tanúságtétele, akik Mórról úgy emlékeznek meg, mint boldogról és szentről.”

Ez a pápai jóváhagyás vetette meg Boldog Mór újkori tiszteletének alapját.

Szent Imre legendája így beszél el Mór kiválasztását a püspökségre: „Egyszer, amikor Szent István király fiával együtt imádkozni jött Szent Márton egyházába, amelyet Pannónia Szent Hegyén alapított és a

szerzetesek kiváló közösségével ékesített, a király ismerve gyermeke jeles érdemeit azt a tiszteletet adta fiának, amely őt illette. Amikor ugyanis az említett testvérek körmenetet tartva kivonultak a király köszöntésére, tiszteletből a fiát küldte előre a köszöntésre. A gyermek Imre pedig, eltele Szentlélekkel, ahogy az isteni kinyilatkoztatás mindegyikük érdemeit megismertette vele, kinek-kinek egyenlőtlenül osztotta a csókokat. Az egyiknek ugyanis egyet, a másiknak hármat, egy harmadiknak ötöt, végül egynek hét csókot adott egymás után. Ezt – bár a többiek is észrevették – Szent István király szóltanul csodálta, a mise végén azonban bizalmas beszélgetésben megtudakolta tőle, miért osztotta egyenlőtlenül a csókokat. Szent Imre akkor mindegyikük érdemeit felsorolta atyja előtt, tudniillik, hogy ki-ki mennyi idő óta tartott ki a megtartóztatás érényében. Azt mondta, hogy ő ezen megfontolás alapján adott egyeseknek több, másoknak kevesebb csókot, és állította, hogy akit hétszeres csókkal halmozott el az szúzi életet élt.”

„Szent István néhány nappal az után, hogy a Szent Hegyről eltávozott, csupán két kísérőt véve maga mellé, oda visszatért, s a testvérek virrasztását és imádságait titokban kikérelte. Miután az éjszakai zsolozsmát befejezték, a többiek nyugovóra tértek, s csak azok maradtak a templomban, akiket Szent Imre elhalmozott csókjaival. Ezek szétoszlottak a templom rejtettebb szögleteibe, s Isten színe előtt a zsoldárokkal virrasztottak. A szent király azonban odament külön-külön mindegyikhez, felfedte előttük arcát, és az áldás szavaival üdvözölte őket. A királyi felséget mindegyikük a csend megtörésével köszöntötte. Végül a király egy Mór nevű testvérhez ment, akit Szent Imre hétszeres csókkal tüntetett ki, de sem szelíd üdvözléssel, sem a királyi fenyegetés szavaival

nem tudott belőle választ kicsikarni. Reggel aztán, amikor a testvérek összegyűltek, a király maga is jelen volt, és hogy Mór testvér lelkét az alázatosság érényében kipróbálja, a nyilvános bűnvallomáskor igen sok olyan dolgot vetett a szemére, ami a szerzetesi étellel ellenkezik. Vádaskodása ellen Mór egyáltalán nem védekezett, hanem alázatosan állt, s reménykedve Istenhez menekült, aki az emberi lelket vizsgálja.

Ekkor aztán megismerte Szent István, hogy fiának szavai megfontoltak voltak. Miután a történeteket rendben és a valóságnak megfelelően elmondta, Mórt dicséretekkel halmozta el, és hogy egy főpapi székek díszé legyen, kevéssel ezután Pécsset a püspöki méltóságra emelte.”

Forrásmű: Szentek élete, SZIT, Budapest 2009. K. E.

HIRDETÉSEINK

- **szepember 27. vasárnap:** dokumentumfilmklub: *Otthonunk*, színes, szinkronizált, francia természetfilm;
- **szepember 28. hétfő:** 20 órától Asszonykör a Don Boscóban;
- **október 3., szombat:** Nagymarosi ifjúsági találkozó;
- **október 4. vasárnap:** 16 órakor a rózsafüzér társulat találkozója a plébánián;
- **október 5. hétfő:** 24 órás szentségimádás;
- **október 13. kedd:** fatimai engesztelő imaest a Főplébánián, 17 órától rózsafüzér, 18 órától szentmise;
- **október 16., péntek:** este 7-től Ifjúsági bál a Don Bosco házban a Dél-Pesti plébániákhoz kötődő fiataloknak;
- **október 23-25.:** Taizéi regionális ifjúsági találkozó Pécsen;
- Októberben **közös rózsafüzér-imádság** lesz a reggeli misék után, illetve az esti misék előtt ½6-tól.
- **Hittanokra** szeretettel várjuk a hittancsoportba még nem tartozókat.

BÚCSÚT ÜNNEPELTÜNK

Az idén is megültük templomunk „születésnapját”. Augusztus 20-án szép számmal gyűltünk össze a szentmisén. Ahogyan azt már megszokhattuk ilyenkor mindig vendég atya misézik nálunk. Az idén **dr. Varjú Imre atyát** vártuk erre az alkalomra. Sokan örültek ennek az eseménynek, hiszen Imre atya csaknem 20 évig volt a lőrinci főplébánia plébánosa, ezért sokunkat személyes ismeretség is fűz hozzá.

Miről másról is lehetett volna szó ebben a szentmisében, mint a Szent István-i hagyatékról. Imre atya prédikációjának talán legfontosabb gondolata volt, hogy az, hogy

a sok vizály, elnyomás és nehéz történelmi örökség közepette még mindig létezik magyar nép és minden bizonnyal létezik magyar jövő is, annak köszönhető, hogy szent királyunk nem emberi kézbe tette le ennek a nemzetnek a sorsát. Boldogasszonyunk közbenjáró szeretete a magyarázat és egyben a garancia is népünk életben maradására.

A szentmisén örömmel hallgattuk templomunk énekkarát, ünnepélyesebbé, emelkedettebbé tették a liturgiát.

Már-már megszokott, hogy jelesebb alkalmakkor a szentmise után a terített asz-

talnál is együtt maradunk egy kis beszélgetésre. Jól esik a fák árnyékában időt tölteni egymással.

A szentmise ünnepélyességét növelte, hogy gyémántlakodalmat is ünnepelethünk ekkor. **Engel Erzsébet** és **Csürke Károly** ekkor ünnepelték házasságkötésük 60. évfordulóját. A szentmise végén felolvasott visszaemlékezésük emlékeztetéssé tette számunkra is e jubileumot. Adjon a Jóisten nekik még itt a Földön is egymás mellett szeretetben töltött éveket.

Csürke Károly 12 és **Engel Erzsébet** 10 évesen együtt nézhették a Szemere telepi templom szentelését 1939-ben. Sőt a kisfiú az oltárnál szolgálhatott. Csodálattal nézték, ahogy egy repülőgép virágkoszorút dob le a templomra.

Még nem tudhatták, hogy ez a hely életük meghatározó pontja. Jól érezhette magát az ide sereglett ifjúság. A Szalézi papok nagyon értettek a gyerekek nyelvén. Gábor, Hámor és Pásztor – a templom első papjai – együtt rúgták a labdát a környék gyerekeivel. Az ifjúság táncolhatott a művelődési házban. A háború viharában is összetartott ez a közösség.

Itt talált egymásra 60 évvel ezelőtt **Erzsébet** és **Károly**.

1949-ben augusztus 20-án ígértek örök hűséget egymásnak. A sok megpróbáltatás ellenére a mai napig együtt vannak jóban, rosszban. Esküjüket komolyan vették.

Az 50. házassági évfordulót is itt tartották és Isten segítségével a 60. évfordulón is itt lehetnek.

KANYARGÓS ÚTON IS HOZZÁD TALÁLTAM

Beszélgetés Paál Gergellyel

• *A vasárnapi bemutatkozásod bepillantást engedett már az életedbe. Mégis talán az lenne a legjobb, ha először most is elmondanád, hogy miként kerültél ide?*

– Késői hivatás vagyok. Ez azt jelenti, hogy volt már azelőtt is valamilyen életem, mielőtt a hivatás megtalált volna. Hogy kerültem ide? Idén nyáron jelentkeztem a konkurzuson, és Bíboros úr és a szeminárium vezetői úgy gondolták, hogy mielőtt a szemináriumba beköltöznék, hiszen felvettek kispapnak, jó lesz, ha jobban megismerkedem azzal a hivatással, ami iránt vágyat érzek: mit is jelent papnak, plébánosnak lenni, az emberek között dolgozni? Ezért kaptam ezt a lehetőséget, hogy egy évre idejöhessenek, és itt lakhassam Zsolt atyával együtt. Ennek nagyon örültem, különösen azért, mert folytathatom az egyetemi tanulmányaimat is a Pázmányon, vagyis megmaradhatnak a régi professzoraim, diáktársaim. Már két éve járok a Hittudományi Karra. Mielőtt ide jelentkeztem volna, a szívemben már fontolgattam a hivatást, de erre a nyárra érett meg végleg a gondolat.

• *Mit vársz ettől az egy évtől? Szerinted miért gondolhatták a professzorok, illetve Bíboros úr, hogy hasznos lesz neked ez az egy év?*

– Nekem azt mondták, hogy ez nem szokatlan a papnevelésben: egyrészt régi hagyomány, hogy papok mellett alkalmas

emberek, fiatalok váltak pappá, tehát úgymond plébániákon vagy székesegyházak mellett folyt a papi nevelés. Ma is Nyugaton, pl. Franciaországban bevett gyakorlat, hogy a kispapok plébániákról járnak be az órákra a teológiára. Mivel késői hivatás vagyok, jó pár év eltelt úgy az életemből, hogy – bár katolikus családban katolikusként nőttem fel – elszakadtam az Egyháztól, és egészen távoli utakra vetődtem, és az életem nagy kanyarral tért csak vissza az Egyházhoz. Ahhoz, hogy az ember jól felkészüljön elhivatására, annak a hivatásnak minden részét meg kell ismerni, és a papi hivatásnak igen fontos része a plébániai élet. Nagyon nyitott vagyok: nincsenek megfogalmazott elvárásaim. Azt várom, hogy tagja lehetek a plébániai közösségének, ebben a közösségben tanulhatok ennek a közösségnek a ve-

zetőjétől, a plébánostól, életének, napirendjének lehetek részese, belekapcsolódhatom valamennyire az életritmusába, és talán tudok segíteni is neki, vagy azoknak, akik ennek a plébániának a tagjai.

• ***Azt mondtad, hogy volt egy nagy kanyar az életedben. Amennyire szeretnél, avass be bennünket is az életutad alakulásába!***

– Középiskola alatt arra készültem, hogy színész leszek. Szüleim, akik jogászok, nem nagyon örültek ennek, azt szerették volna, hogy az ő nyomdokaikba lépjek. Még egy másik dolog, a szerzetesség is foglalkoztatott. Talán leginkább egy film miatt: az Assisi Szent Ferencről szóló *Napfivér, Holdnővér* című film engem is megérintett kamasz koromban, ugyanúgy, mint azok a beszélgetések, amelyeket a győri Szent Imre Plébánián vagy háznál kics csoportban szombat este folytattunk. Ez még a 80-as évek végén volt, amikor az egyház nem abban a szabadságban élt, és nem abban a szabados világban, amiben most. A rám legnagyobb hatással lévő tanáraink – fizika, kémia, matematika, irodalom – komoly hívő emberek voltak. A középiskola (a győri Kazinczy Ferenc Gimnázium), ahova jártam, mintegy gyűjtője volt azoknak, akik a rendszer által nem voltak teljesen megbízhatók. Úgy érzem, hogy nem volt véletlen, hogy épp ebbe a középiskolába jártam.

• ***Egész különösnek látom, hogy egy ilyen akár úgy is fogalmazhatom, hogy kezdetektől a jó vágányon haladó élet, mégis elkanyarodik erről a sínről.***

– Igen, igen, az a plébános atya, aki vezette ezt a csoportot, szintén csalódott volt. Nem értették meg, hogy miért akarok színész lenni, miért vonz engem a színház. Az, hogy úgy éreztem, nem értettek meg, talán később köze is játszott abban, hogy még jobban elkanyarodjam, illetve eltávolodjam

az Egyháztól. Talán volt bennem egy kis kamaszos sértettség is. Érettségi után fölvettek a Nemzeti Színház Akadémiájára, a Nemzeti Stúdióba, ott tanultam a mesterséget, és elég jó feladatokat kaptam, de az első év után mégis erősen elbizonytalanodtam. Vidéki fiúként – bár a nagyszüleim budaiak, keresztszüleim pedig Pesten élnek – nem tudtam megszeretni Budapestet, és nem találtam semmilyen biztos pontot az életemben. Így történhetett, hogy az első év után nyáron, egy volt osztálytársnőm meghívására, elmentem egy evangélikus táborba. Itt történt, hogy néhány beszélgetés egy lelkészszel nagyon megérintett, és az, hogy hasonló közösséget találtam, mint amit már katolikusként megismertem, és megérintette szívemet egy lány is, akit később el is vettem feleségül. Így aztán még egy félévet végeztem a Nemzetiben, és közben elhatároztam, hogy felvételizem az Evangélikus Teológiára, konfirmálok, és evangélikus lelkészként fogok élni. Végül is úgy tűnik, az Úristen nem így gondolta, mert a nagy lelkesedés és készülés közben a házasságunk tönkrement, és csak még mélyebb csalódások értek az akkor kereszténységnek gondolt kereszténységgel kapcsolatban. Ez a kiábrándulás visszavitt engem szeretett világomba, a színházba. Elvégeztem a Teológiát, de nem kértem az ordinációm. Akkorra már biztosnak látszott, hogy színházi tanulmányaim sikeresen folytatódhatnak. Így is lett. Felvételiztem a Színművészeti Egyetemre és felvettek: először a dramaturg szakot kezdtem, és aztán egy belső felvétellel átjelentkeztem színházrendező szakra. Már a tanulmányaim alatt kaptam munkákat dramaturgként, rendezőasszisztensként, később rendezőként. Az ország különböző városaiban rendeztem, lett saját kis csapatom is, de közben mégis azt éreztem, hogy nem a helyemen vagyok. Először az Evangélikus Egyháznál

kopogtattam, de nem éreztem, hogy segítséget tudnak, vagy akarnak adni.

• *Rendezőként kopogtattál ekkor?*

– Úgy kopogtattam, mint evangélikus hívő, aki rendező, aki elvégezte a Teológiát, és szolgálatot szeretne vállalni az Evangélikus Egyházban, aki, végül is, szeretne lelkész lenni. Bizalmatlanul fogadtak, több beszélgetés is zajlott, jártam egyik püspöktől a másikig.

• *Minek szólt ez a bizalmatlanság: az életutadnak vagy a művészségednek?*

– Az életutamnak, a válásomnak, a „művészségemnek”, rendezetlen életemnek. Nem tudták mit kezdjenek velem. Végül mégis lehetőséget kaptam. A Teológián tarthattam az egyik püspök úrral együtt film-szemináriumot Jézusról, egy másik püspök megbízott egy rendezéssel – a tékozló fiú történetét vittem színpadra –, előtte pedig Bach *János passiójának* újszerű feldolgozását támogatta az Országos Egyház vezetése. Ez a két munka vitt abba az irányba, hogy képes legyek szabadabban gondolkodni arról a szolgálatról, amit nekem az Úristen szánhat.

• *Hogyan jutottál vissza a Katolikus Egyházhoz?*

– Családom templomba járó, édesanyám, keresztanyám, öcsém is – nyilván az ő imádságaik is közrejátszottak abban, hogy nem tudtam teljesen elveszni, és talán az utazásom Rómába egy munka kapcsán, amelyből végül nem lett semmi. Körülnéztem a városban, és nagyon nagy hatással volt rám az a művészetpártolás, amit ott az emberek az egyháznak köszönhetően élvezhetnek. És egy mobilhívás. Nagyapám haláláról épp azelőtt értesültem, mielőtt a Szent Péter Bazilikába beléptem. 95. életévemben volt, nagy kort ért meg, mégis ez a hír számvetésre készítetett az életemmel. Imádkoztam, és úgy éreztem, ha mindenképp az evangé-

lium szolgálatára akarom szálni az életem, akkor menjek vissza oda, ahonnan jöttem, a Római Katolikus Egyházba. Családunk idős papjával, Pálmai Godofréd bencés atyával – ő keresztelt, nála voltam elsőáldozó – vettem fel először a kapcsolatot. Beszélgettünk, és Asztrik főapát úrhoz küldött, mondván, hogy ő az az ember, aki egy bonyolult életutat jobban átlát, aki a művészekhez, a fiatalabb nemzedékhez közelebb áll. Nem kaptam konkrét iránymutatást, de a gesztusok, beszélgetések megerősítettek abban, hogy jó irányba indultam el. Mivel a teológia kedves területem volt még evangélikus teológus koromból, ezért elhatároztam, hogy elkezdem a katolikus teológiát. És éreztem, hogy ez jó. Közben a jezsuita Párbeszéd Házában egy hivatástisztázó csoport indult, ahova én is csatlakoztam. Itt több lelkigyakorlaton vettem részt, lett lelki vezetőm, aki imagyakorlatokra tanított. Mindennek köszönhetően az életemben tisztulási, gyógyulási folyamat indult meg. Bértáloztam is ez alatt az idő alatt, és elkezdtem tanulni azt, hogyan tudok mindjobban szabaddá lenni arra a hivatásra, amit az Úristen nekem szán. Szerettem volna én is a jezsuita jelöltek közé kerülni, de az előljárom úgy gondolta, hogy a jezsuita hivatás nem áll közel az én személyiségemhez, túl szabad vagyok a szerzetesi életre. Kicsit szomorúan fogadtam ezt, de bíztam abban, hogy ebben a döntésben is az Úr akarata van. A következő évet már úgy végeztem, hogy vártam arra, hogy az egyházmegyénel jelentkezzem. Ezen a nyáron jelentkeztem papnak, felvettek, és így kerültem ide.

• *Ezzel vissza is kanyarodtunk a beszélgetés elejére. Mindenképp szeretném megköszönni azt az őszinteséget, ahogy önmagadról vallottál, és kívánom, hogy ez az év itt nálunk lelki és gyakorlati értelemben is hasznosnak bizonyuljon.*

N. Gy.

VISSZATEKINTŐ

KÓRUSTÁBORNEMESNÁDUDVARON

Augusztus 24-én plébániaközösségünk gyerekkórusa elutazott Nemesnádudvarra. Ez a falucska Bács-Kiskun megyében, Bajától mintegy 20 km-re található.

Megérkezésünk után rögtön métáztunk, addig a felnőttek az ebédet készítették.

Naponta kétszer másfél órát próbáltunk, de jutott idő játékra, pincelátogatásra, csónakázásra, kenuzásra. A konyhán is segítettünk, sőt egyik nap alig fértünk a mosogatóhoz, mert aki mosogatott, az másnap megnézhetette a Debrecen–Levszki Szófia meccset. Gyorsan elrepült ez a három nap, mert nagyon jól éreztük magunkat.

Hazafelé jövet Soltvadkerten még megállt a csapat, ahol az ország legjobb fagyizójában igen finom fagyit ettünk.

Köszönjük, hogy Márti néni és Magdi néni megszervezte a tábort, finomakat főztek és az utazásról is gondoskodtak.

K. I.–K. A.

VENI SANCTE

Tanévnyitó szentmisénket szeptember 13-án tartottuk. Gyermekkórusunk szolgálata különösen széppé tette ezt a szentmisét.

Ettől a vasárnaptól kezdve kisebb változtatás is történt a szentmise menetében. A mi plébániánk is csatlakozott azokhoz a templomokhoz, ahol a gyermekek megáldása immár nem a szentáldozáshoz kapcsolódik, hanem attól elkülönülve – nálunk – a szentmise végén történik.

Mivel többen is kérdezték, hogy van-e értelme, és ha igen, akkor mi ennek a változtatásnak, részletet közlünk a körlevélből:

„Egyházunk kiemelt törekvése napjainkban, hogy az Eucharisztia szent mívoltát hangsúlyozza. Ezért az Érseki Főhatóság körlevelében megismétli a megjelent előírást, nyomatékosan kérve annak betartását.

– Szentáldozáshoz csak azok jöjjenek ki, akik áldoznak. Az egyedül helyén még nem hagyható kisgyermekeket a szüleik természetesen magukkal hozhatják.

– A szentáldozás más liturgikus, paraliturgikus vagy udvariassági cselekményekkel való összetévesztésének elkerülése érdekében fontos, hogy a szentáldozásra készülő gyermekek részére – ahol ez szokás – kis keresztet vagy áldást ne az áldoztatással vegyesen, hanem esetleg a szentmise végén külön adjunk.

– A Szentatya nyomatékos tanítása szerint az úgynevezett családias hangulat kedvéért nem szabad elhomályosítanunk a szentmiséken a legszentebb Eucharisztia semmi mással össze nem hasonlítható méltóságát.”

(Részlet az Esztergom-budapesti Érseki Főhatóság körleveléből, 2009.)

A HITOKTATÁSRÓL

Ahogy ezt a hirdetésekben évről évre megszokhattuk, szeptemberben kialakul az éves hitoktatás rendje, összeállnak a csoportok. A hitoktatás célja, hogy a hívó közösség elmélyüljön a krisztusi életben, maga is evangelizálódva váljon. Míg a katekézis régebben a gyermekek hitoktatását jelentette, a II. Vatikáni Zsinat utáni egyházi dokumentumok hangoztatják, hogy „szünet nélkülinek kell lennie”, s legfőbb formája a felnőttek katekézise.

A hitoktatás különféle formákban valósul meg:

- a Szentírás tanulmányozása által
- az események keresztény értelmezésével
- liturgikus katekézissel, mely a szentségek vételére készít elő

A hitoktatás 2 fő feladata:

- segíteni Krisztus misztériumainak megismerését, ünneplését, szemlélését és átélését
- bevezetni a közösségi életbe és a miszióba.

Ilyen értelemben tehát a hitoktatás nem egyszerűen ismeretközlés, amely lezáródhat bizonyos mennyiségű információ megszerzése után, hanem hitben való fejlődésünk, elmélyülésünk útja. Ezért kérjük a testvéreket, hogy vágyakozzanak a hitben való fejlődésre, és keressék azokat a lehetőségeket, csoportokat, hittanórákat, amelyek hozzásegíthetnek ehhez.

EGY HÉTVÉGE A KAMILLIÁNUSOK KÖZÖTT

A plébániánkról négyen, Mindrák Györgyné (Ibolya) vezetésével kamilliánus lelki gyakorlaton vettünk részt Máriapócsra, 2009. szeptember 18-tól 20-ig.

A vonaton találkoztunk budapesti és esztergomi kamilliánus családok tagjaival. A hosszú út gyorsan eltelt, beszélgettünk, ismerkedtünk egymással.

Nyíregyházáról külön busszal mentünk Máriapócsra. Borbányán felvettük Frédi atyát (ő a magyar anyanyelvű Kamilliánus családok vezetője), Attilát (ő Kolozsváron tanul), Bernadett és Zsuzsa nővért. Máriapócsra csatlakoztak hozzánk a nyíregyházi és mátészalkai kamilliánus családok tagjai. Később csatlakozott hozzánk Béla atya is, őt 2009. december 26.-án fogják felszentelni. Szombaton meglátogattak minket Anton atya, aki a 1993/94-ben megalakította Magyarországon a Kamilliánus rendet, itt települt le Borbányán a kolostorban.

Először mindenki bemutatkozott. Elmondtuk, hogy kik vagyunk, honnan jöttünk, mit hoztunk, és mit szeretnénk vinni. Frédi atya első előadását e köré építette fel, majd 4 csoportra osztott minket. A csoportvezetők a 2 nővér, és a 2 atya vol-

tak. Én Bernadett nővér csoportjába kerültem. Itt az előadások után kis csoportos megbeszélés keretében mindenki elmondta az előadásokkal kapcsolatos élményét, véleményét.

A szombati előadás témája érdekes volt. Tudok-e olyan alázatos lenni, mint Mária Magdolna, a bűnös asszony? Meglátom-e Jézust a másik emberben? Megállapítottuk, hogy a mai világból a szeretet hiányzik leginkább, pedig ez a legfontosabb az életben. Például a szeretettől a legrosszabb gyerekek is jó lesz.

Szombat délután bűnbánati liturgia volt, mely közben lehetett gyónni. Este átmentünk a kegytemplomba. Itt először elmondták a templom, és a könnyező Má-

AMIT A KAMILLIÁNUSOKRÓL TUDNI KELL:

- a közösség hivatása: betegek, szenvedők, fogyatékosok, mozgássérültek pszichorációja.
- A rendet Lellis-i Szent Kamill (1550–1614) alapította.
- Ma a Rend a világ 30 országában tevékenykedik a betegekért, fogyatékosokért, mozgássérültekért és haldoklókért.
- Magyarországon hivatalosan 1995. július 16. óta dolgoznak.

Magyarországon 36 Kamilliánus Család van, ezen kívül Erdélyben 9, Ukrajnában és Jugoszláviában 1-1. Kamilliánus Csoportok az ország 28 településén működnek. Munkájukat Szociális Otthonokban és kórházakban végzik, a beteg és idős emberek testi és lelki megsegítésére

ria kép történetét, majd imádkozhattunk Szűz Máriához. Ezután este közös vidám beszélgetés volt, ahol felelevenítették a kezdeti időket, a családok megalakulásával kapcsolatos vidám epizódokat. Majd énekeltünk vidám vallási énekeket, népdalokat, magyar nótákat. Frédi atya fél 10 körül takarodót fújt.

Nekem személyes élményem is volt. A lelkigyakorlat elején egyikünk azt mondta, hogy: „Azok vesznek rész a lelkigyakorlaton, akiknek itt kell lenni.” Én ezt akkor, péntek délután nem teljesen éreztem, de vasárnap a szentmisén volt egy pillanat, amikor ezt megéltem, és tudtam, hogy miért vagyok itt.

A három nap gyorsan eltelt, és mindenki lelkiekben megújulva, feltöltődve ment haza. Plébániánkon most alakul a Kamilliánus család, és az érdeklődőket szeretettel várjuk.

T. M.

HITÉLET

A PÜSPÖKI KAR KÖRLEVELE

Az alábbi körlevelet szeptember 20-án minden katolikus templomban felolvasták. A körlevélben foglaltak meg érik a továbbgondolást, a beszélgetést, ezért is közöljük itt teljes terjedelmében.

Szent István király intelmei ma is időszerűek. Közülük az első a katolikus hit megőrzésére vonatkozik. Mi, akik mint püspökök a tiszta katolikus hit őrei vagyunk, nem hagyhatunk figyelmen kívül néhány olyan jelenséget, amely napjainkban híveink körében is terjed.

Azt tapasztaljuk, hogy ismét erőre kapott egyfajta pogányság. Ahogyan Szent István halála után, úgy most is támadja a kereszténységet. Néhány évvel ezelőtt még az elvilágiasodást tartottuk szinte az egyetlen veszélynek. Bár továbbra is jelen van népünk körében ez a fogyasztói szem- ▶

lélet, az élvhajzás és a hedonizmus bálvány, ma az újpogányság szelleme is erősödik.

A kommunista évtizedek alatt próbáltak mindent elfelejteni, ami magyar és keresztény azonosságunkat erősítette. Kisebrendűségi érzést tápláltak belénk, azt sulykolták, hogy utolsó csatlósok vagyunk, nacionalisták és sovíniszták. Ehhez újabban a kirekesztő és a rasszista jelzőt is hozzáteszik. Mindezeket a szeretettel ellenkező magatartásokat határozottan elutasítjuk. Szükséges és jogos, hogy helyes öntudatra ébredjünk, keressük, újra tudatosítsuk igazi értékeinket, magyar örökségünket kulturális, történelmi és tudományos területen egyaránt. Ennek része az is, hogy megerősödjünk keresztény öntudatunkban, hiszen a krisztusi kinyilatkoztatás magyar kultúránkban is megtestesült, azt megnevesítette és megszentelte. Ezeréves magyar kultúránk a keresztény hit nélkül nem érhető. Ezt az öntudatra ébredést mi is nagyon fontos keresztény és magyar feladatnak tekintjük.

Sajnos azonban ennek az öntudatra ébredésnek vannak vadhajtásai is. Ezek egyike a különböző vallási elemeket keverő ún. „ősmagyar szinkretizmus“. Ez a jelenség azért is nagyon veszélyes, mert kereszténynek tűnő vallási nyelvezetet használ és könnyen megtévesztheti még a vallásukat gyakorló hívőket is. Ezek közé tartoznak a Jézusról és Szűz Máriáról szóló tudománytalan állítások. Ilyenek pl. a „Jézus, pártus herceg“-elmélet, vagy a táltosok, a sámánok és a pogány ősmagyar vallás egyéb valós vagy vélt elemeinek újraélesztése. Olykor még a legnemesebb hagyományörző mozgalmakat is felhasználják arra, hogy a pogányságot népszerűsítsék. Keresztény hitünk nem pusztán az ember istenkérésének az eredménye, hanem Isten kinyi-

latkoztatásán alapul, amely Krisztusban teljesedett be. Ő az út, az igazság és az élet az egyének és a nemzetek számára is.

Ezért kell megemlítenünk a hitünk igazságát fenyegető egyéb veszélyeket is, mint pl. az okkultizmust, a spiritizmust és a bálványimádás különböző formáit.

Arra kérjük katolikus testvéreinket, hogy óvakodjanak minden ilyen megtévesztő kezdeményezéstől.

Pál apostol figyelmeztetése napjainkban is időszerű: „Mert jön idő, amikor az egészséges tanítást nem hallgatják szívesen, hanem saját ízlésük szerint szereznek maguknak tanítókat, hogy fülüket csiklandoztassák. Az igazságot nem hallgatják meg, de a meséket elfogadják“ (2 Tim 4,3-4).

Katolikus hitünk elleni támadás érkezik a szélsőségesen liberális eszmék irányából is, amelyek a relativizmus diktatúráját erőltetik ránk, azt a szemléletet, amely kétségbe vonja magának az igazságnak a létét. Ez az irányzat az élet tisztelete helyett a halál kultúráját terjeszti. Tagadja vagy relativizálja a férfi és a nő különbségét, valamint a házasságot és a családot. Ezzel szemben mi elfogadjuk a teremtő Isten teremtését az emberről, a családról, a kultúráról, a nemzetről. A globalizációval szemben a katolicitást valljuk. A katolikus igazság nem nemzetközi, hanem nemzetek feletti, de hogy konkrétan létezhessen, a nemzeti kultúrákban kell megtestesülnie.

Katolikus hitünket kikezdheti az a felfogás is, amelyet így szoktak megfogalmazni: „vallásos vagyok a magam módján“. Csak akkor vagyunk és maradunk katolikusok, ha az egyház élő hitével összhangban hiszünk, mert egyedül Egyházának ígérte meg Jézus Krisztus: „Én veletek vagyok minden nap a világ végezetéig“ (Mt 28,20).

EZT HOZTA AZ ŐSZ...

Ebben a számunkban nyár végi, őszi leveseket ajánlunk. A zöldségkrémlevesek könnyen emészthetők, magas vitamin- és ásványianyag-tartalmuk miatt üdítően egészségesek.

A krémlevesek receptjének utolsó mozzanata megegyezik. Tejfőllel vagy főzőtej-színnel összeturmixoljuk a már megfőtt, megpárolt hozzávalókat.

PÓRÉS BURGONYAKRÉMLEVES

Hozzávalók:

40 dkg burgonya • 2 szál közepes méretű póréhagyma • 1 közepes vöröshagyma • 1-2 szál sárgarépa • Borsikafű, só, esetleg ételízesítő (lehetőleg sómentes) • Tejföl vagy főzőtejszín

Elkészítése:

A zöldségeket megtisztítjuk, megmossuk, felkockázzuk, és ízlés szerint fűszerezett, kevés vízben puhára főzzük. Tejfőllel/főzőtejszínnel turmixoljuk.

KARALÁBÉ-KRÉMLEVES

Hozzávalók:

2 közepes, zsenge karalábé • 2 kisebb fej vöröshagyma • 3-4 gerezd fokhagyma • 2 nagyobb krumpli • borsikafű, só, esetleg ételízesítő (lehetőleg sómentes) • kevés olaj (finomabb és egészségesebb olívaolajjal) • tejföl

Elkészítése:

A finomra vágott hagymákat, a feldarabolt karalábét és a krumplit megfuttatjuk az olajon, de nem pirulhatnak meg. Anynyi vizet öntünk rá, hogy éppen ellepje, és

vajpuhára főzzük. Ha megfőtt pépesítjük (botmixerrel vagy turmixgéppel), majd végül hozzáadjuk a tejfölt.

KAPROS CUKKINIKRÉMLEVES

Hozzávalók:

1 kis fej vöröshagyma (esetleg 2-3 szál újhagyma) • 2-3 gerezd fokhagyma • 60 dkg cukkini (lehetőleg zsenge darabok, akkor hámozni sem kell őket) • 6 evőkanál olaj (kitűnő olívaolajjal) • só, borsikafű, ételízesítő (ha lehet só nélküli), 1 csokor kapor • tejföl

Elkészítése:

A felaprított hagymákat az olívaolajon megpároljuk, hozzáadjuk a felaprított cukkinit, fűszerezük, és kevés vízzel puhára főzzük. Ha készre főtt, pépesítjük, és a tejfőllel dúsítjuk. Nem szabad túl sok vizet ráönteni, mert a sűrűségét a cukkini adja meg.

Végül egy tipp:

A krémlevesekhez kínálhatunk reszelt sajtot (a füstölt sajt még pikánsabbá teszi az ízeket) vagy piritott zsemlekockát.

MUSTÁRMAG

a Szent István Király Plébánia lapja,
alapítva 2002-ben, újraindítva 2007 decemberében

Megjelenik évente nyolcszor

Szerkesztőség: Bodóné Edit (B. E.), Czap Zsolt (C. Zs.), Dudásné Szilágyi Márta (D. M.), Füssi Zoltán (F. Z.), Kiss Erika (K. E.), Nemcsics Gyöngyi (N. Gy.)

Fényképeit közlésre bocsátotta: Bognár Magdolna, Jakab Tibor, Nemcsics Endre

Jelen lapszámunknál munkatársunk volt még: Knab András, Knab István, Tar Jánosné Marika

A plébánia, illetve a szerkesztőség elérhetőségei:

Cím: 1185 Budapest, Tátrafüred tér 15. • Telefon: 292-1407
e-mail: mustarmag18@yahoo.com

REJTVÉNY

Októberben sok jeles szentről és ünnepről emlékezünk meg. A szentek, ünnepek neve és a dátumok összekeveredtek. A feladat az ünnepnapoknak és az ünnepeknek a párosítása:

1. október 7.	a) Avilai Szent Teréz
2. október 8.	b) Kapisztrán Szent János
3. október 15.	c) Magyarok Nagyasszonya
4. október 23.	d) Szent Romzsa és Tódor
5. október 31.	e) Rózsafüzér Királynéja

A helyes megfejtést **október 20-ig** kérjük eljuttatni a mustarmag18@yahoo.com címre, vagy pedig a plébániára.

Az előző havi rejtvényünkre igen sok helyes megoldás érkezett.

Megfejtőink voltak:

Horváth Anna, Kovács Ernő, Mayer Edit, Mayer Gabriella, Tar Jánosné (Marika), Töröcsik Jánosné, Vadas Hajnalka, Vig Rózsika néni.

Közülük sorsoltuk ki azt a három személyt, akit ebben a hónapban jutalmazunk.

A szerencsés nyertesek:

Horváth Anna, Töröcsik Jánosné és Vadas Hajnalka.

Szívből gratulálunk, ajándékukat természetesen személyesen kézbesítjük.

TEMPLOMUNK FELÚJÍTÁSA

A héten elkezdődött templomunk belső felújítása. A világítás és a villamos hálózat cseréjére – korszerűsítésére és a templombelső kifestésre kerül sor az elkövetkezendő hetekben. A munkák jelentősebb porral, kosszal járnak, így a hétköznapi szentmiséket az alagsorban berendezett kápolnában tartjuk. Vasárnap – az időjárás függvényében – a kertben szeretnénk a szentmiséket megtartani. Bízunk

benne, hogy a munkákkal együtt járó kellemetlenségekért bőven kárpótol majd bennünket a megújult templombelső fölött érzett örömünk. Mivel a munkák teljeskörű befejezéséhez még nem gyűlt össze a szükséges összeg, ezért szívesen fogadunk további adományokat erre a célra. A befizetett összegről adóigazolást is tudunk adni, így a befizetett összeg 30%-a az adóból levonható.

Költségeink:

Villamos hálózat és világítás felújítása	3 208 600 Ft
Helyreállítási munkák, javítások, egyéb költségek	200 000 Ft
Festés	1 663 200 Ft
Összesen:	5 071 800 Ft

Eddigi bevételeink:

Pályázati bevételeink:	
A Főegyházmegyétől elnyert támogatás	2 000 000 Ft
Az önkormányzati pályázaton nyert összeg	1 600 000 Ft
Közösségünk tagjainak adományai eddig	837 855 Ft
Összesen:	4 437 855 Ft